

06-02-2014

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“బాప్ దాదా”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - మీరు చార్లుసు ఉంచుకుంటే ముందుకు వెళ్తున్నామా లేక వెనుకకు తొలగిపోతున్నామా అనేది తెలుస్తుంది. దేహాభిమానము వెనుకకు తొలగిపోయేలా చేస్తుంది. దేహ-అభిమాని స్థితి ముందుకు తీసుకెళ్తుంది”

ప్రశ్న:- సత్యయుగ ఆదిలో వచ్చే ఆత్మకు, ఆలస్యముగా వచ్చే ఆత్మకు ముఖ్యమైన అంతరము ఏది ?

సమా:- ఆదిలో వచ్చేవారు సుఖము కావాలనే కోరికను ఉంచుకుంటారు. ఎందుకంటే సత్యయుగంలోని ఆది సనాతన ధర్మము చాలా సుఖమునిచ్చేది. ఆలస్యముగా వచ్చేటటువంటి ఆత్మకు సుఖము కోరటము కూడా తెలియదు. వారు శాంతి-శాంతి అని వేడుకుంటూ ఉంటారు. అనంతమైన తండ్రి నుండి సుఖ-శాంతుల వారసత్వము ప్రతి ఆత్మకు ప్రాప్తిస్తుంది.

ఓంశాంతి. భగవానువాచ, భగవానువాచ అని అన్నప్పడు పిల్లలకు బుద్ధిలో కృష్ణుడు రాడు. బుద్ధిలోకి శివబాబాయ్ వస్తారు. ముఖ్యమైన విషయము - తండ్రి పరిచయమును ఇవ్వడం. ఎందుకంటే తండ్రి నుండే వారసత్వం లభిస్తుంది. మేము శివబాబా అనుచరులమని మీరు అనరు. మీరు శివబాబాకు సంతానము. సదా మిమ్మలను పిల్లలమనే భావించండి. వారు తండ్రి, టీచరు, గురువు కూడా అయినారని ఇతరులెవ్వరికీ తెలియదు. పిల్లలైన మీలో కూడా చాలా మంది మరచిపోతారు. ఇది గుర్తున్నా అమ్మా సౌభాగ్యము! బాబాను మరచిపోతారు. అప్పడు లౌకిక దేహ సంబంధాలు మొదలైనవన్నీ గుర్తొస్తాయి. వాస్తవానికి మీ బుద్ధి నుండి మిగిలినవన్నీ తొలగిపోవాలి. ఒక్క తండ్రి మాత్రమే గుర్తుండాలి. త్వమేవ మాతాశ్చ పితా..... అని మీరు అంటారు. ఒకవేళ ఇతరులు ఎవరైనా గుర్తొస్తే సద్గతిలోనికి వెళ్తున్నామని చెప్పురు కదా. దేహాభిమానములో ఉన్నారు కనుక దుర్గతియే కలుగుతుంది. దేహ-అభిమానిగా ఉన్నట్లయితే సద్గతి కలుగుతుంది. ఒక్కొక్కసారి క్రిందికి, ఒక్కొక్కసారి పైకి ఎక్కుతూ - దిగుతూ ఉంటారు. ఒక్కొక్కసారి ముందుకు వెళ్తారు. ఒక్కొక్కసారి వెనుకకు పోతారు. దేహాభిమానములోకి అయితే చాలా వస్తారు. అందువల్లనే బాబా సదా చార్లుసుంచమని కోరతారు. దాని వల్ల మనము ముందుకు వెళ్తున్నామా లేక వెనుకకు వెళ్తున్నామా? అనేది తెలుస్తుంది. మొత్తము ఆధారమంతా స్మృతి పైననే ఉన్నది. క్రిందకు - పైకి ఎక్కుతూ-దిగుతూనే ఉంటారు. పిల్లలు నడుస్తూ-నడుస్తూ అలసిపోతారు. అప్పడు బాబా! ఇలా జరిగింది బాబా మీ స్మృతిని మరచిపోతున్నాము..... అని విలపిస్తూ ఉంటారు. దేహాభిమానములోనికి రావటము వలననే వెనుకకు తప్పుకుంటారు. ఏదో ఒక పాపము చేస్తారు. మొత్తము ఆధారమంతా స్మృతి పైననే ఉన్నది. స్మృతి ద్వారానే మీ ఆయువు పెరుగుతుంది. అందువల్లనే యోగము అనే పదము బాగా ప్రసిద్ధమైనది. జ్ఞానమైతే చాలా సహజమైన సబ్బక్టు. చాలామందికి జ్ఞానము లేదు, యోగము కూడా ఉండదు. దీని వల్ల చాలా నష్టము కలుగుతుంది. చాలామంది శ్రమ చేయటము లేదు. చదువులో నంబరువారుగా ఉండనే ఉంటారు. చదువు ద్వారా వారు ఎక్కడి వరకు మరియు ఎంతవరకు సేవ చేస్తున్నారో తెలుస్తుంది. సర్వులకు శివబాబా పరిచయమునివ్వాలి. ఒక్క బేహద్ తండ్రి నుండి మాత్రమే బేహద్ అస్త్ర లభిస్తుందని మీకు తెలుసు. ముఖ్యమైనవారు మాత-పితలు మరియు పిల్లలైన మీరు. ఇది ఈశ్వరీయ కుటుంబము. మేము శివబాబా సంతానము అని, వారి నుండే మేము వారసత్వము తీసుకోవాలనేది ఎవరి బుద్ధిలోనికి రాదు. ఒక్క తండ్రినే స్మృతి చేయాలి. వారు నిరాకార శివబాబా పరిచయమును కూడా ఈ విధముగానే

ఇవ్వాలి. వారు అనంతమైన తండ్రి వారిని సర్వవ్యాపి అని ఎలా అనగలరు? వారి నుండి ఎలా వారసత్వమును పొందగలము? పావనముగా ఎలా తయారవ్వగలము? తయారు కాలేము. తండ్రి ఘడియ-ఘడియకు చెప్తారు - మన్ననాభవ. నన్ను స్మృతి చేయండి. ఇది ఎవరికీ తెలియదు. వాస్తవానికి కృష్ణుని గురించి కూడా అందరికీ తెలియదు. ఆ నెమలిఫించధారి కృష్ణుడు ఇక్కడికి ఎలా రాగలడు? ఇది చాలా ఉన్నతమైన జ్ఞానము. ఉన్నతమైన జ్ఞానములో తప్పక కొంత కష్టము కూడా ఉంటుంది. సహజమనే పేరు కూడా ఉన్నది. తండ్రి నుండి వారసత్వము పొందటము సహజమే కదా. పిల్లలు కష్టముని ఎందుకు భావిస్తారు? ఎందుకంటే తండ్రిని స్మృతి చేయలేరు.

పిల్లలకు దుర్గతి మరియు సద్గతుల రహస్యమును గురించి కూడా బాబా తెలియజేశారు. ఈ సమయములో అందరూ దుర్గతిలోనికి వెళ్తున్నారు. మనుష్య మతము దుర్గతిలోనికి తీసుకెళ్తుంది. ఇది ఈశ్వరీయ మతము. అందుకే బాబా తేడా ఏమిటో తయారు చేయిస్తారు. ప్రతి మనిషి తాము నరకవాసులమా? లేక స్వర్గవాసులమా? అని స్వయాన్ని ప్రశ్నించుకోవాలి. ఇప్పుడు సత్తయుగము ఎక్కడ ఉంది? కాని మనుష్యులు ఏమాత్రము అర్థము చేసుకోరు. సత్తయుగాన్ని కూడా కల్పన అని భావిస్తారు. అనేక మతాలున్నాయి. అనేక మతాల వలన దుర్గతి కలుగుతుంది. ఏకమతము నుండి సద్గతి లభిస్తుంది. మనుష్యులు మనుష్యులను దుర్గతిలోనికి తీసుకెళ్తారు. ఒక్క ఈశ్వరుడే అందరినీ సద్గతిలోనికి తీసుకెళ్తారనే నినాదము చాలా బాగున్నది. కనుక మీరు శుభమునే పలుకుతారు కదా. తండ్రిని మహిమ చేస్తారు. వారు సర్వులకు తండ్రి. సర్వులకు సద్గతిని ఇస్తారు. భలే ప్రభాతవేళ శాంతి యాత్రను నిర్వహించమని పిల్లలకు తండ్రి ఎంతగానో తెలియజేశారు. స్వర్గ రచయిత తండ్రి మాకు ఈ పదవిని ప్రాప్తింపజేస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఈ నరకము అంతమవ్వనున్నదని చెప్పండి. తెలియజేయుటలో శ్రమ చేయవలసి పడుతుంది. విమానము నుండి కరపత్రాలను వేయవచ్చు. మనము ఒక్క తండ్రి మహిమనే చేస్తాము. వారు సర్వుల సద్గతిదాత. తండ్రి చెప్తున్నారు - పిల్లలారా! నేను మీకు సద్గతినిస్తాను. మరలా మీకు దుర్గతినిచ్చేవారెవరు? అర్ధకల్పము స్వర్గము తర్వాత నరకము అని అంటారు. రావణ రాజ్యము అంటేనే అసురీ రాజ్యము. క్రిందికి దిగుతూనే వెళ్తారు. అది కూడా రావణుని ఉల్టా(వ్యతిరేక) మతముతో పతితపావనుడు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. మనము తండ్రి నుండి విశ్వాధికారులుగా తయారగుచున్నాము. ఈ శరీరము నుండి కూడా మోహము తొలగించి వేయాలి. ఒకవేళ హంస-కొంగ కలిసి ఉన్నట్లయితే మోహము ఎలా తొలగుతుంది?

ప్రతి ఒక్కరి పరిస్థితులను చూడటం జరుగుతుంది. ధైర్యమున్నట్లైతే తమ శరీర నిర్వహణ కూడా తామే చేసుకోవచ్చు. అప్పుడు ఎక్కువ ఝంఝాటకములో ఎందుకు చిక్కుకుంటారు? కడుపుకు ఎక్కువ తినవలసిన అవసరము లేదు. రెండు రొట్టెలు తినండి చాలు. ఇక ఏ చింతా ఉండరాదు. అయిననూ తండ్రినే స్మృతి చేయాలని, దీని ద్వారానే వికర్మలు వినాశనమవుతాయని స్వయముతో ప్రతిజ్ఞ చేసుకోవాలి. దీని అర్థము వ్యాపారాలు మొదలైన వాటిని వదిలివేయమని కాదు. వ్యాపారాలు చేయకపోతే కుటుంబ నిర్వహణ కొరకు ధనము ఎక్కడ నుండి లభిస్తుంది? భిక్షాటన అయితే చేయరు కదా. ఇది ఇల్లు. శివబాబా భండారము నుండి తింటారు. ఒకవేళ సేవ చేయకుండా ఊరకే తిన్నట్లైతే, దాని అర్థము భిక్షాటన పై నడుస్తున్నట్లే. 21 జన్మలు మీరు సర్వీసు చేయవలసి పడుతుంది. రాజు నుండి ప్రజల వరకు ఇక్కడ అందరూ ఉన్నారు. అక్కడ కూడా ఉన్నారు. కాని అక్కడ సదా సుఖముంటుంది. ఇక్కడ సదా దుఃఖముంది.

హెూదా వేరుగా ఉంటుంది కదా. తండ్రితో పూర్తి యోగమునుంచుకోవాలి. సర్వీసు చేయాలి. మేము యజ్ఞ సేవ ఎంతగా చేస్తున్నాము? అని హృదయ పూర్వకముగా ప్రశ్నించుకోవాలి. ఈశ్వరుని వద్ద లెక్కాచారమంతా తయారుగా ఉంటుందని అంటారు. ఈ నడవడిక ఉన్నట్లైతే మేము ఏ పదవిని పొందుతాము? అని సాక్షి అయ్యి స్వయాన్ని చూసుకోవాలి. శ్రీమతము ఆధారముగా నడచుట నుండి ఎంత ఉన్నత పదవిని పొందుతామో కూడా అర్థము చేసుకోవచ్చు. శ్రీమతమును అనుసరించకపోతే పదవి తగ్గిపోతుంది. ఇవన్నీ అర్థము చేసుకోవలసిన విషయాలు. మీ వద్ద ప్రదర్శనీలో అనేక ధర్మాల వారు వస్తారు. వారికిలా చెప్పండి - బేహద్ తండ్రి నుండి బేహద్ సుఖ-శాంతుల ఆస్తి లభిస్తుంది. బేహద్ తండ్రియే శాంతిదాత. వారినే శాంతిదేవ అని అంటారు. జడమూర్తులు శాంతిని కలుగజేయలేవు. మీ స్వధర్మమే శాంతి అని తండ్రి చెప్తున్నారు. మీరు శాంతిధామములోనికి వెళ్లాలని కోరుకుంటారు. శివబాబా శాంతినివ్వండి అని కోరినప్పుడు తండ్రి ఎందుకు ఇవ్వరు? తండ్రి పిల్లలకు ఆస్తినివ్వరా? శివబాబా సుఖమునివ్వండి అని అంటారు. వారు స్వర్గస్థాపన చేయు తండ్రి. మరి సుఖమును ఎందుకు ఇవ్వరు. వారిని స్మృతి చేయనే చేయరు. వారిని అడగనే అడగకుంటే వారు ఎలా ఇస్తారు? శాంతిసాగరుడు బాబాయ్ కదా. మీరు సుఖాన్ని కోరుకుంటారు, తండ్రి చెప్తారు-శాంతి తర్వాత సుఖములోనికి వెళ్లాలి. మొట్టమొదట వచ్చినవారు సుఖమును పొందుతారు, ఆలస్యముగా వచ్చేవారికి సుఖమును కోరటము కూడా రాదు. వారు ముక్తినే కోరుకుంటారు. మొదట అందరూ ముక్తిలోనికి వెళ్తారు. అక్కడ అసలు దుఃఖమనేది ఉండదు.

మేము ముక్తిధామములోనికి వెళ్లి తర్వాత జీవన్ముక్తిలోనికి వస్తామని మీకు తెలుసు. మిగిలినవారందరూ ముక్తిలోనికి వెళ్లిపోతారు. దీనిని వినాశన(కయామత్) సమయము అని అంటారు అందరి లెక్కా చారాలు సమాప్తము కానున్నాయి. జంతువులకు కూడా లెక్కా చారాలుంటాయి కదా. కొన్ని రాజుల దగ్గర ఉంటాయి. వాటికి చాలా బాగా పాలన జరుగుతుంది. రేసులో పాల్గొనే గుర్రాలను చాలా సంభాళన చేయుట జరుగుతుంది. ఎందుకంటే గుర్రము వేగముగా పరిగెత్తితే వారికి సంపాదన బాగా వస్తుంది. అప్పుడు యజమాని తప్పక దానిని ప్రేమతో చూసుకుంటారు కదా! ఇది కూడా శ్రామాలో నిశ్చయింపబడినది. అక్కడ ఇవన్నీ ఉండవు. ఈ రేసులు మొదలైనవి తర్వాత ప్రారంభమవుతాయి. ఇదంతా తయారు చేసి చేయబడిన ఆట. సృష్టి ఆది-మధ్య-అంత్యములను కూడా మీరు తెలుసుకున్నారు. ఆదిలో చాలా తక్కువమంది మనుష్యులుంటారు. మీరు విశ్వము పై రాజ్యము చేస్తూ ఉంటారు. మేము కాగలమా? లేదా? అనేది ప్రతి ఒక్కరూ అర్థం చేసుకోగలరు. మేము అనేకమంది కళ్యాణము చేస్తున్నామా? ఇందులో శ్రమ చేయవలసి పడుతుంది. ఎందుకంటే తండ్రి లభించారు. ప్రపంచములోనివారు పరస్పరము కొట్లాడుకుంటూ ఉంటారు. వినాశనము కొరకు ఏమేమో తయారు చేస్తూ ఉంటారు. ఎటువంటి బాంబులను తయారు చేస్తారంటే - వాటిని విసరగానే అగ్ని ప్రజ్వలితమౌతుంది. ముళ్ల అడవికి మంటలు తక్కువగా ఏమీ అంటుకోవు. ఆ సమయములో నిప్పును ఆర్ద్రేవారు ఎవ్వరూ ఉండరు. లేక్కలేనన్ని బాంబులను తయారు చేస్తూ ఉంటారు. అందులో గ్యాసు, విషము మొదలైన వాటిని వేస్తారు. గాలి వీచగానే అందరూ చనిపోయేలా చేస్తారు. వృత్తువు ఎదురుగా నిలిచి ఉన్నది. అందువల్ల తండ్రి చెప్తున్నారు - వారసత్వమునైతే తీసుకోండి. శ్రమ చేయండి. వ్యాపారములు మొదలైన వాటిల్లోకి ఎక్కువగా వెళ్ళరాదు. ఎంతో ధ్యాన ఉంచుకోవలసి పడుతుంది. బాబా ఇతడిని ముక్తులుగా చేశారు. ఇప్పుడు ఇది ఛీ-ఛీ(పాడైపోయిన)

ప్రపంచము. పిల్లలైన మీరు తండ్రిని స్మృతి చేయాలి. తద్వారా మీ వికర్మలు వినాశనమై మీరు తండ్రి నుండి వారసత్వము తీసుకోవాలి. చాలా ప్రేమతో స్మృతి చేయాలి. లక్ష్మీనారాయణుల చిత్రమును చూడగానే మనసు సంతోషిస్తుంది. ఇది మన లక్ష్యము-ఉద్దేశ్యము. భలే పూజ చేస్తూ ఉండేవారము కాని మనమే ఈ విధంగా తయారవుతామని తెలియదు. నిన్న పూజారులుగా ఉండేనాము, ఈ రోజు పూజ్యులుగా తయారవుచున్నాము. బాబా రావడంతో పూజ వదిలేశాము. తండ్రి వినాశనము మరియు స్థాపనల సాక్షాత్కారము చేయించారు కదా. మనము విశ్వాధికారులుగా అవుతాము. ఇవన్నీ సమాప్తమవ్వాలి. మరి మనము తండ్రిని ఎందుకు స్మృతి చేయకూడదు! లోలోపల ఆ ఒక్కరి మహిమనే పాడుతూ ఉండాలి - “ బాబా! మీరు ఎంత మధురమైనవారు! ”

ఆత్మలైన మనందరికీ తండ్రి వారొక్కరేనని, వారి నుండి ఆస్తి లభిస్తుందని మీకు తెలుసు. మనం భక్తిమార్గములో వాలినే స్మృతి చేసేవారము. వారు పరంధామములో ఉండేవారు. అందుకే వారి చిత్రము కూడా ఉంది. ఒకవేళ వారు ఇక్కడకు రాకుంటే, వారి చిత్రము ఇక్కడ ఎందుకు ఉంటుంది? శివజయంతిని కూడా ఎందుకు ఆచరిస్తారు? పరమపిత పరమాత్మ అని వాలినే అంటారు. మిగిలినవారందరినీ మనుష్యులు లేదా దేవతలు అని అంటారు. అన్నింటికంటే మొదట అది సనాతన దేవీ దేవతా ధర్మముండేది, వెనుక ఇతర ధర్మాలు వచ్చాయి. మరి అటువంటి తండ్రిని ఎంత ప్రేమగా స్మృతి చేయాలి! భక్తిమార్గములో అయితే చాలా విలపిస్తూ ఉంటారు. ఆర్తనాదాలు చేస్తూ ఉంటారు. అర్థము ఏమాత్రము తెలియదు. ఎవరు వచ్చినా, వారి మహిమను చేస్తూ ఉంటారు. అనేక రకాల స్తుతులు(స్తోత్రాలు) ఉన్నాయి. తండ్రి స్తుతి ఏమి చేస్తారు! మీరే కృష్ణుడు, మీరే వ్యాసులు, మీరే ఫలానావారు,..... ఇలా అనుట గ్లాని చేయుట కదా. తండ్రికి ఎంత అపకారము చేశారు! తండ్రి చెప్తున్నారు - డ్రామానుసారముగా ఇలా నన్ను ఎంతగానో నిందించి నాకు అపకారము చేశారు. మరలా నేను వచ్చి సర్వులకు ఉపకారము, సర్వుల సద్గతిని కలుగజేస్తాను. నూతన ప్రపంచ స్థాపన చేయుటకు నేను వచ్చాను. ఇదే గెలుపు-ఓటముల ఆట. 5 వేల సంవత్సరాల నాటకము తయారు చేసి - చేయబడి ఉన్నది. ఇందులో ఏ మాత్రం వ్యతాసం ఉండదు. ఈ డ్రామా రహస్యమును ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇంకెవ్వరూ అర్థం చేయించలేరు. మనుష్య మతాలైతే అనేకము వెలువడుతూ ఉంటాయి. దేవతా మతం లభించనే లభించదు. మిగిలినవన్నీ మనుష్య మతాలు. ప్రతి ఒక్కరూ తమ తెలివినీ ఉపయోగిస్తూ ఉంటారు. ఇప్పుడు మీరు ఇతరులనెవ్వరినీ స్మృతి చేయరాదు. ఆత్మ కేవలం తమ తండ్రిని స్మృతి చేస్తూ ఉండాలి. అందుకు శ్రమ చెయ్యాలి. భక్తులు కూడా శ్రమ చేస్తారు కదా! చాలా శ్రద్ధతో భక్తి చేస్తారు. అది ఎలా భక్తి అయినదో, అలా మీరు జ్ఞానములో శ్రమ చేస్తారు. భక్తిలో శ్రమ తక్కువేమైనా చేస్తారా? గురువులు రోజూ 100 సార్లు మాలను జపించండి అని చెప్తారు. తర్వాత వెళ్ళి చిన్న గదిలో కూర్చుండిపోతారు. మాలను త్రిప్పతూ - త్రిప్పతూ గంటల సమయము గడచిపోతుంది. సాధారణంగా అధికముగా రామ - రామ అని ఎక్కువగా జపిస్తూ ఉంటారు. ఇక్కడ మీరు తండ్రి స్మృతిలో ఉండాలి. చాలా ప్రేమతో స్మృతి చేయాలి. ఎంత మధురాతి మధురమైన బాబా! కేవలం నన్ను స్మృతి చేయండి మరియు ధైర్య గుణాలను ధారణ చేయండి అని చెప్తారు. స్వయము చేస్తే అప్పుడు ఇతరులకు కూడా మార్గాన్ని తెలుపుతారు. తండ్రి వంటి మధురమైన వారు వేరెవ్వరూ లేరు. కల్పము తర్వాత మీకు బాబా లభించారు, ఇటువంటి మధురమైన తండ్రిని ఎందుకు మరచిపోతారో అర్థం కాదు! తండ్రి స్వర్గ రచయిత కనుక మీరు కూడా తప్పక స్వర్గాధికారులుగా అవుతారు.

కాని త్రుప్స తొలగించుకొనుటకు తండ్రిని స్మృతి చేయండి. స్మృతి చేయకుండా ఉండుటకు కష్టమేమో చెప్పండి! తండ్రిని స్మృతి చేయుట కష్టము ఎందుకు అవుతుందో కారణము చెప్పండి! అచ్చా!

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్ దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మార్నింగ్

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్క.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము

1. శరీర నిర్వహణ కొరకు కర్మ తప్పక చేయండి కాని అధిక ఝంఝాటములో చిక్కుకోరాదు. తండ్రిని మరచిపోయేటంతటి వ్యాపారాలు మొదలైన వాటిని గురించి చింతన చేయరాదు.
2. మనుష్యుల అనేక మతాలను వదిలి ఒక్క తండ్రి మతమునే అనుసరించాలి. ఒక్క తండ్రినే మహిమ చేయాలి. ఒక్క తండ్రినే ప్రేమించాలి. మిగిలిన అందరి నుండి మోహమును తొలగించి వేయాలి.

వరదానము:- “ జ్ఞాన సూర్యుడు, జ్ఞాన చంద్రులకు సాఫ్తలైరాత్రిని పగలుగా చేయు ఆత్మిక

జ్ఞాన సితారే(నక్షత్రాలు) భవ ”

ఎలాగైతే ఆ నక్షత్రాలు(సితారే) రాత్రి పూట కనిపిస్తాయో అలా ఆత్మిక జ్ఞాన నక్షత్రాలైన మీరు ప్రకాశించే నక్షత్రాలై బ్రహ్మ రాత్రి సమయములో ప్రత్యక్షమవుతారు. ఆ నక్షత్రాలు రాత్రిని పగలుగా చేయ్యలేవు. కానీ మీరు జ్ఞాన సూర్యుడు, జ్ఞాన చంద్రులతో పాటు రాత్రిని పగలుగా చేస్తారు. అవి ఆకాశములోని నక్షత్రాలు. మీరు ధరణి పై ప్రకాశించే నక్షత్రాలు. అవి ప్రకృతిలోని శక్తి మీరు పరమాత్ముని నక్షత్రాలు. ఎలాగైతే ప్రకృతిలోని నక్షత్ర మండలంలో అనేక ప్రకారాలైన నక్షత్రాలు ప్రకాశిస్తూ కనిపిస్తాయో అలా మీరు పరమాత్ముని తారామండలంలో ప్రకాశించే ఆత్మిక నక్షత్రాలు.

సెగ్మెన్:- “ సేవ చేయు అవకాశము లభించుట అనగా ఆశీర్వాదాలతో జోలెను నింపుకొనుట ”

